

सम्पादकीय

पर्यटकीय गन्तव्य आवश्यक

दमक पूर्वको उदीयमान सहर हो। राजनीतिक रूपमा पनि यसको प्रभाव उल्लेखनीय छ। दमकले विभिन्न ब्याक्तिवको राजनीतिक सिकाइ, संघर्ष र सफलताको साक्षी बन्ने अवसर पाएको छ। यसले दमकको छुट्टै राजनीतिक पहिचान बनाएको छ। तर विडम्बना के छ भने यति धेरै सम्भावना बोकेको सहरमा बाहिरबाट आउने मानिसलाई दुई-चार दिन रोक्ने पर्यटकीय गन्तव्य छैन। सहरको विकास सडक र बजार विस्तारले मात्र पूर्ण हुँदैन; पर्यटकलाई घुम्ने र बस्ने कारण पनि चाहिन्छ। दमक पनि अपभवा छ।

दमक नगरपालिकाले बहुउद्देश्यीय पार्क निर्माणको प्रक्रिया अघि बढाएको छ। दमक-२ स्थित हम्सेट्स सामुदायिक वन क्षेत्रमा करिब ५० बिघा जग्गा समेटेर पार्क निर्माण गर्ने अवधारणा अघि सारिएको छ। नगरपालिकाले डीपीआर तयार गरी परामर्श सेवा आह्वान गरिसकेको छ। प्रस्तावित पार्कलाई सामान्य मनोरञ्जनस्थलमा सीमित नराखी प्रकृति, संस्कृति, शिक्षा र साहसिक गतिविधिको गन्तव्य बनाउने सोच सकारात्मक छ। वन उद्यान, जल संरक्षण, जैविक विविधता, संस्कृति, स्रष्टालय र साहसिक गतिविधिहरूका संरचना प्रस्ताव गरिएका छन्। तर संरचना थपिँदैमा पार्क सफल हुँदैन; सफलता पर्यटक आकर्षण र स्थानीय अर्थतन्त्रमा योगदानले निर्धारण गर्छ।

त्यसैले बहुउद्देश्यीय पार्कलाई छुट्टै परियोजनाका रूपमा होइन, 'दमक पर्यटन सर्किट'को केन्द्रका रूपमा विकास गर्न आवश्यक छ। हम्सेट्स वन क्षेत्र, धार्मिक तथा सांस्कृतिक स्थल र हरित क्षेत्रलाई जोडेर पर्यटन प्याकेज बनाउन सकिन्छ। दमकलाई इलाय, कन्याम, चुलाचुलार, सतासीधाम लगायत नजिकका गन्तव्यसँग जोडेर क्षेत्रीय पर्यटन मार्ग पनि विकास गर्न सकिन्छ।

पर्यटक ल्याउनु मात्र पर्यटन होइन। पर्यटलाई रोक्नु, स्थानीय खाना र उत्पादनसँग जोड्नु पर्यटन अर्थतन्त्रको आधार हो। त्यसैले दमकको खाना, हस्तकला, कृषि उत्पादन र जातीय पर्यटलाई पर्यटनसँग जोड्नुपर्छ। पर्यटक सुचना केन्द्र, डिजिटल नक्सा, रैदलमार्ग, शोचालय र व्यवस्थित पार्किङ आवश्यक छन्। तर विकासको यो अभियानमा वातावरणीय पक्ष कमजोर हुनु हुँदैन। वन क्षेत्र प्रयोग हुने भएकाले सम्भाव्यता तथा वातावरणीय अध्ययनलाई औपचारिकता मात्र नभई परियोजनाको आधार बनाउनुपर्छ। प्राकृतिक भू-दृश्य र जैविक विविधता जोगाउँदै न्यूनतम वातावरणीय हस्तक्षेप हुने डिजाइन आवश्यक छ। दमकले आफूलाई 'औद्योगिक, पर्यटकीय र हरित नगर'का रूपमा अघि सारको छ। अब यो परिचय नरामा सीमित रहने कि व्यवहारमा देखिने भन्ने परीक्षा सुरु भएको छ। बहुउद्देश्यीय पार्क त्यस परीक्षाको महत्वपूर्ण र दीर्घकालीन अवसर हो।

दमकले अब 'पार्क बनाउने' सोचभन्दा 'पर्यटन गन्तव्य बनाउने' सोच राख्नुपर्छ। प्रायः प्रवेशद्वार बन्न सक्छ, तर गन्तव्य आफै बन्न सक्दैन। पर्यटन सर्किट, स्थानीय व्यवसाय, संस्कृति, हरित पूर्वाधार र पर्यटकको बढ्दो लभ्यताले कार्यक्रमलाई योजनामा जोड्न सके मात्र यो परियोजना दमकका लागि दीर्घकालीन रूपमा सार्थक र उपयोगी हुनेछ। अन्ततः सफलता पार्क कति ठूलो बन्थो भन्नेले होइन, कति पर्यटक आए, कति समय बसे, कति रोजगारी सिर्जना भयो र स्थानीय आम्दानीमा कति वृद्धि भयो भन्नेले मापन हुनुपर्छ। राजनीतिक रूपमा देशको ध्यान तान्दै आएको दमकले अब पर्यटनको नक्सामा पनि आफ्नो प्रभाव देखाउने समय आएको छ।

धर्मका कुरा

मंगलबार गणेशको पूजा कसरी गर्ने ?

मंगलबार गणेशको पूजा, अर्चना र व्रत बस्न राम्रो फल प्राप्त हुने हिन्दु धर्म शास्त्रमा उल्लेख गरिएको छ। शास्त्रमा मंगलबार गणेशको पूजा विधि १६ भागमा उल्लेख गरिएको छ। जसमा आह्वान, आसन, पाद्य, अर्घ, आचमन, स्नान, वस्त्र, गाय, पुष्प, अक्षता, धूप, दीप, नैवेद्य, तांबूल, इन्द्र्य दक्षिणा, आसीत, परिक्रमा पर्वङ्गल। यो पूजाविधिमा लागि शुद्ध र एकैघर भन्ने संकल्प लिनुपर्छ।

धर्मशास्त्रका अनुसार यी काम मंगलबार गदा हाम्रो जीवनमा समस्या बढ्न सक्छन्। मंगलबार कुशुवा वा अन्य पक्षीको हत्या गर्दा मानिसको बृद्धि भनिँत हुने विचार छ। मंगलबारको दिन माछा खाँदा तपाईंलाई आर्थिक नोक्सानी हुने मानिन्छ। मंगलबार मासु सेवन गर्नु हुँदैन। मंगलबारको दिन मन्दिर सभन गर्दा तपाईंको क्रोधमा वृद्धि हुन्छ। गणेशजीलाई सबैभन्दा बढी मन पर्ने भोजन लड्डु हो। यसबारे पचासपणमा एउटा कथा छ-

पूर्वकालमा पार्वतीदेवीलाई देवताहरूले अमृतले तयार पारिएको एउटा दिव्य खाल दिए। लड्डु देखेर कुमारजी र गणेशजीले मायासँग जिद्दी गरेर लड्डु माग्न थाले। तब माताले लड्डुको महत्वको वणन गरेर मानिसको बृद्धि भनिँत मध्ये जसले धर्माचारद्वारा श्रेष्ठता प्राप्त गरेर सर्वप्रथम सबै तीर्थको जसले भ्रमण गरेर आउँछ, म उतैलाई यो लड्डु दिन्छु।

माताको यस्तो कुरा सुनेर कुमारले मयुरमा सवार भएर मुहुर्तभरमा सबै तीर्थको स्नान गरेर आए। यता गणेशजी भने आफ्नो वाहन मयै भएका कारण तीर्थ भ्रमण गर्ने असमर्थ भए। तब गणेशजीसँग श्रद्धापूर्वक मातापितालाई परिक्रमा गरेर पितृजीको अगाडि उभिए।

यो देखेर माता पार्वतीले भनिन्, 'सबै तीर्थमा गरेको स्नान, सबै देवतालाई गरेको नमस्कार, सबै यज्ञको अनुष्ठान तथा सबै प्रकारको दत्त, मन्त्र, योग र संस्मको पालन यी सबै साधनाहरू मातापिताको पूजाको अंशको बराबर पनि हुन सक्दैन।'।

त्यसकारण गणेशजी सयौं पुत्रहरू र सयौं गणहरुभन्दा पनि धेरै छन्। त्यसैले उनलाई गणनायक पनि भनिन्छ। पार्वतीले सो लड्डु गणेशलाई अर्पण गरिन्। त्यसकारण यो लड्डुगण मातापिताको भक्ति पनि जोडिएको छ। हामीले गणेश भगवानलाई लड्डु अर्पण गरेर चढाउँदा यो उहाँले गन्तुभएको मातापिताप्रतिको भक्ति भावलाई मनन गर्नु अत्यन्तै आवश्यक छ। उनको साथमा रहने लड्डु यसैको प्रतीक हो।

'पा' को अर्थ बुद्धि र 'ण' को अर्थ ज्ञान हुन्छ। तसर्थ गणेश भगवान बुद्धि र ज्ञानका प्रतीक मानिन्छन्। भगवान गणेशको अर्को नाम 'विश्वेश्वर' पनि हो। उनी सबै विघ्नघनाहरूको निवारक पनि हुन्। उनले सबै कार्यहरू निर्विघ्न गराउँछन्। भगवान गणेशको अर्को नाम 'विनायक' पनि हो। विनायकको अर्थ अरु कोही नायक छैन, उ नै सर्वश्रेष्ठ नायक हो भन्ने बुझिन्छ।

भगवान गणेश सबै शक्तिका श्रोत पनि मानिन्छन्। हुन त हाम्रा सबै देवीदेवताहरूमा दातापन छ तर गणेशजी मङ्गलदाता हुनुहुन्छ। गणेशजी हाम्रो सोच, चिन्तन, धारणा र व्यवहारमा यसकारण पुनर्जाय छ कि उनी गुणहरूको खानी छन्। उनमा सबै गुण र शक्तिहरू शोभायमान छ। उनी देवताहरूमध्ये गुणको देवता मानिन्छन्।

भगवान गणेशको पूजा गर्दा जन्नुपर्ने मन्त्र यी ११ मन्त्रहरू जन्मा गणेश भगवान् चडि प्रसन्न हुने र कृपाले जीवनमा सफलता मिले। उपायका छ १. श्री गणेशाय नमः २. श्री गणेशाय नमः ३. गं गणपतये नमः ४. श्री गं गणपतये नमः ५. श्री गं गं गणपतये नमः ६. श्री गं गं गं गणपतये नमः ७. श्री गं गं गं गं गणपतये नमः ८. श्री गं गं गं गं गं गणपतये नमः ९. श्री गं गं गं गं गं गं गणपतये नमः १०. श्री गं गं गं गं गं गं गं गणपतये नमः ११. श्री गं गं गं गं गं गं गं गं गणपतये नमः।

हिमालको अस्तित्व र चुनौतीहरू

सत्येन्द्रलाल खर्का
satsyendralal95@gmail.com

विश्वमा जतिजति वातावरणीय असुरक्षा बढ्दैछ, त्यतिनै लोकतन्त्रको बर्दालो आयामसँगै रूपान्तरण हुँदैछ। लोकतन्त्रसँग जनताको आशा र अपेक्षा पनि बढ्दै छ। संसारको दशा विशा र नेतृत्वलाई नयाँ चुनौतीहरू पनि थपिँदै गइरहेको छ। नेपालमा राजनीतिक दलहरूको अग्रदशी र अराजनीतिक शासकीय यात्राले जनतालाई गम्भीर भएर सोच्न बाध्य बनाइरहेको अवस्थामा प्रकृतिले भन्नु क्रूर भन्दा कुरतम संकेत निस्काएर नेपालकै इतिहासमा सबैभन्दा डरलाको र महाविनाशकारी प्राकृतिक संकटहरू जलप्रलयको रूपमा निम्त्याएर महाकांगालीको अवस्थामा पुर्‍याइसकेको देखिन्छ। सरकारमा नयाँ नेतृत्वको सत्ता सुबको मोहमाथामा जातिजाति फस्दैछ, त्यति नै देशका अगाडि नयाँ नयाँ संकटहरू बाजा बजाएर आउन लागेको जस्तो देखिन्छ।

२०७२ सालमा नेपालमा आएको महाभूकम्पले दुनियालाई दुखी बनायो र नेपालीहरूलाई महाविपत्तिको अवस्थामा बाँच्न विवस गरायो। कोशी नदीको तटवन्ध भत्किएर महाप्रलय र महाविनाशको स्थिति सिर्जना गरी जनतालाई मनु न वाञ्छुको अवस्थामा पुर्‍यायो भने यसपालि त नेपालीहरूको पुर्रागो भन्ने लोखणको महादुखान्त क्या भोटोकोशी नदीमा आएको बाढी र हिमताल विस्फोटको अवस्थाले सिर्जना गरेको संकटले मानव मनलाई धुस्छुर्नु स्वाउने र आत्मा नै दुखी पार्ने काम भयो। महाप्रलयको अवस्थाले नेपालको भविष्य र नेपालको अस्तित्वलाई भन्नु कठिन अवस्थामा पुर्‍याइदिएको अवस्था बारे सोच्न विवस गराइरहेको देखिन्छ।

हिजो अस्त मात्र नेपालीहरूले भोगिरहेको दुर्घटना नै नेपालका युवा प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहले संयुक्त राष्ट्र संघको सम्मेलनमा बयान गर्दा विश्वलाई नै विन्तित लुम्बाइरहेको अवस्था छ भने एउटा लोकतान्त्रिक अव्यवस्थाले उन्मुख रहेको दुई ठुलाको बीच तत्त्व जस्तो अवस्थामा रहेको नेपालले कसरी लोकतन्त्रलाई उचाइमा पुर्‍याउन सक्छ र लोकतन्त्रसँगै नेपालको अर्थतन्त्रलाई विश्वको विकासको गतिसँगै चलायमान

उर्लावारी/ कहिलेकाहीँ कुनै मानिसको निधन एउटा व्यक्तिको जीवनको अन्त्य माना हुँदैन, एउटा युगको अन्त्यजस्तै हुन्छ। अखिल नेपाल फुटबल संघ (एन्फा) का केन्द्रीय सदस्य तथा मोरङ जिल्ला फुटबल संघका पूर्वअध्यक्ष दीपेन्द्र धिमालको निधन उर्लावारीको फुटबलका लागि त्यस्तै क्षण बनेको छ।

पेटको क्यान्सरको उपचार गराइरहनुभएका ६१ वर्षीय धिमालको बिहीबार बिहान आफ्नै निवास मोरङको उर्लावारीमा निधन भयो। केही दिनअघि मात्र भारतको हैदराबादबाट उपचार गराएर घर फर्किएका उनीले छैटौँ पटकको किमोथेरापी गराएको पारिवारिक स्रोतले जनाएको छ। फुटबलमा साथीहरूले मायाले लिएको उपनाम थियो- 'डाइभर'। बललाई नियन्त्रणमा लिएर मैदानको एक छेउबाट अर्को छेउसम्म पुर्‍याउने उनको शैलीका कारण पाएको यो नाम अन्ततः परिचय बनेको छ।

२०२५ सालमा उर्लावारी-६ मा जन्मिएका धिमालले स्थानीय मैदानबाट फुटबल यात्रा सुरु गरे। उनले पश्चिम बंगालको इस्ट बंगाल, भुटानको थिम्पु टिम, जनकपुर चुरोट कारखाना टिम तथा श्रीष्टार क्लब, ललितपुरबाट समेत फुटबल खेलेको इतिहास अब फुटबलका प्रतिभा र फुटबलप्रेमीका लागि प्रेरणादायी बनेको छ।

यद्यपि उनको योगदान खेलाडी जीवनमा मात्र सीमित रहन। आफ्ना धेरै

हिमाल छ र त हाम्रो अस्तित्व छ, पहाड छ र त हाम्रो जीवनशैली बाँधिरहेको छ। मधेस छ र त हाम्रो संस्कृति संस्कार र अर्थतन्त्र जीवित छ। नेपाललाई मरुभूमिकरण हुनबाट जोगाउनु पर्दछ। नेपाललाई वनविनाश हुनबाट जोगाउनु पर्दछ।

बनाउन सकिन्छ भन्ने कुराबारे स्वयं नेपालीभित्रकै नागरिक समुदायमा चासो र चिन्ता बढ्दै गइरहेको छ।

अहिले विश्वका धनी राष्ट्रहरूले नै आफूलाई लोकतन्त्रको संरक्षण गर्न मुलुकको रूपमा भ्रमित पार्न खोजिरहेको छ भने अर्कोतिर विश्वका अधिकांश गरिव र विकासशील मुलुकहरूले ठूला भनिने शक्तिशाली मुलुकहरूको अगाडि खरो रूपले प्रस्तुत हुन सकिरहेको छैन।

गौरव देशहरू दोहोरी भारमा परेका छन्। जलवायु संकटले सिर्जना गरेको बाध्यताकारी अवस्थामा नैपालका हिमालहरू पस्किँदैछन्। नेपालको हिउँ भण्डार विस्तारै पस्किँदै गइरहेका छन्। हिउँको वाक्यो आवश्यकले छिपिएको हिमाल नाङ्गो हुन थालेको छ। बाढे महिना सधैं सेताय्दै देखिने हिमाल अहिले ध्वंस स्वरूपको बन्न थालेको छ। पृथ्वीको वायुमण्डलमा विभिन्न विषालु ग्यासहरूको मात्रा बढेर वातावरण वैज्ञानिकहरूकै शब्दमा अत्यन्त नै नाजुक अवस्थामा पुगिसकेको छ।

विश्वका शक्ति राष्ट्रहरूले औद्योगिक क्रान्तिसँगै र देशको आधुनिककरणसँगै सुरु गरेको प्रकृति र प्राकृतिक स्रोतहरूको अन्धाधुन दोहनले एकातिर संसारमा वनजंगलको क्षेत्र र गुप्ततर घटाउँदै लगेको भने अर्कोतिर हाम्रो वायुमण्डलमा रहेको अक्सिजनको मात्रा घट्दै काबन डाइअक्साइड ग्यास, मिथेन, हाइड्रोजन लगायतका अन्य विषालु ग्यासहरूको अनुपातलाई भन्नु बढाउँदै गयो जुन कारणले गर्दा धर्ती तातिँदै जाने अवस्था सिर्जना भयो।

नेपालीभित्रकै जल जमिन र जंगल तथा मानव बस्ती बीचको सन्तुलन खलबालिँदै जग्गाभारी वनविनाश र सोत साधनहरूलाई व्यक्तित्वगत लाभ र मुनाफाको लागि भविष्यको परवाहे नगरी ब्रम्हलुट र दुरुपयोग गर्ने कार्य प्रारम्भ भयो। आज सरकारले देशको वातावरणीय संकटको अवस्थालाई दुनियाको ठूलो समस्याबाट अनुपातलाई भन्नु बढाउँदै गयो केही न केही मात्रामा संसारका राजनीतिक खेलाडीहरूलाई उत्प्रेरणा जगाउन सक्छ होला। जसरी लामो कालखण्डको अन्त्यसबाट दुनियाँले थाहा पाए कि साम्यवाद नै सबै थोक होइन। साम्यवादले नै दुनियाका मानिसहरू कहिले

पनि एकै किसिमको आर्थिक अवस्थामा पुर्‍याउन सक्दैन र संसारबाट शोषण थिचोमिचो र अन्यायलाई निर्मूल पार्न सक्दैन। त्यस्तै पुँजीवादी औद्योगिकरणले पनि प्रायजसो दुनियाँको हरेक देशमा अपराधीरण बढाई रहेको छ। अपराधहरू भर्‍यागिँदै छन्। भ्रष्टाचारहरू भर्‍यागिँदै गइरहेको छ, चोरी अपहरण डकैती लुटमार, हत्या बलात्कार लागूपराधको सेबन लगायतका सम्पतिगत अपराधहरू भन्नुभन्नु व्यापकरूप लिँदैछ। साइबर काइम जस्ता अपराधहरूले विश्वव्यापी रूप लिइसकेको छ। अनेकौँ किसिमका आपराधिक कृत्यहरू र कहिल्यै पनि नसोचिएको फ्रड कार्यहरू अहिले धमाधम संसारभरि चलिँरहेको छ। अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमै पनि कानुन विपरीत गरिने कार्यहरूलाई सरकारले नियन्त्रण गर्न धौपी परिरहेको छ। बाहे अमेरिका, बेलायत, रूस, चीन, भारत होस या नेपाल सबैतिर लामो समयदेखि व्यवस्थापन गर्न नसकिएको समस्याहरूको चाड लागेको छ। विश्वको सबैभन्दा ठूलो मज्ज संयुक्तराष्ट्रसंगमा दुनियाभरिका देशहरूको जमघट चलिँरहाए त्यसले निष्काल निकाल्नुपर्ने कुरो पक्कै पनि युगान्तकारी हुनुपर्दछ। अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमै मानवता विरोधी कार्यहरूमा संलग्न हुँदै गरेको आतंकवादी संस्थाहरूलाई अर्को सम्म पनि निर्मूल पार्न सकिँएको छैन। विश्वका नागरिकहरूको शान्तिपूर्ण रूपले बाँच्ने अधिकार दिनप्रतिदिन कठिन हुँदै गइरहेको छ।

पर्यावरणलाई सुरक्षित बनाउने जिम्मेवारी विश्वकै नेताहरूको काँधमा छ। वातावरणीय संकटमा बढ्दै जाँदा वातावरणीय क्षतिपूर्ति वापत पाउनुपर्ने रकमहरू र सोत साधनहरू पनि बढाउँदै जानुपर्ने हुन्छ। जसजसले वातावरणलाई क्षति पुर्‍याएका छन् तिनीहरूले आफ्नो उत्तरदायित्व निभाई गरी वातावरणीय क्षतिको भरपाई दिनु वाञ्छनीय देखिन्छ। अमेरिका, चीन, इरान, इजरायल, भारत, कंगाले, बालिस्टान, फ्रान्स, जापान लगायतका अन्य सबै राष्ट्रहरूले औद्योगिक प्रदूषण बढाउनमा उल्लेखनीय भूमिका खेलिँरहेका छन् ती मुलुकहरूलाई वातावरणीय सन्तुलन जोगाउन कडाभन्दा कडा कदम उठाउनु जरुरी छ। विश्वका हिजो अस्तिको भन्दा भोलि पर्सिको दिनमा

भन्नु कुर्य र अस्वेदनशील बन्दैछ। प्रकृतिले मानव मनमर्त्यक र मुटु भएका चेतनप्राणी लाई निजीव हुना जस्तै व्यवहार गरिरहेको छ। प्रकृतिले मानव समाजमाथि गरेको निमंम प्रहारलाई मानिसले भोग्न र सहन विवश बनाइँदैछ। धुवा, धुलो र केमिकल तरा औद्योगिक प्रदूषणलाई संमान पारे मात्र वातावरण संरक्षण गर्न सकिन्छ।

नेपालका प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शाहले संयुक्त राष्ट्रसंघको सम्मेलनमा नेपालको वातावरणीय संकटको अवस्थालाई उठाइरहेदा त्यसलाई विश्वको राजनीतिक नेतृत्वले कुन रूपमा लिन्छ त्यसको निष्कर्ष आगामी दिनहरूमा जनताले थाहा पाउने नै छर्। तर हामी स्वयं नै प्रकृतिको हतैसी बन्नुपर्दछ। हामी स्वयंले नै प्रकृतिलाई जोगाउन सधैं गर्नुपर्दछ। प्रकृतिको संरक्षक भएर बाँच्नु पर्दछ। आज हाम्रो हिमाल अपवित्र बनाइँदैछ। हिमालको पर्यावरणीय सुरक्षाको लागि बनाइएका नियमहरूलाई स्वयं पर्वतारोहीहरूलाई मात्र कीर्तिमान र मानसमानको लागि चढ्नु दिने हो भने र तिनीहरूले हिमालमा जग्गा भएर बसेको फोहोर प्रदूषणलाई हटाउन सध्याएर भने हामीले हिमाल आरोहण गर्न दिने कार्यलाई नै स्वगन गर्ने र रोक्ने विचार पनि गर्न हिँडिक्नुपर्नु हुँदैन।

हिमाल छ र त हाम्रो अस्तित्व छ, पहाड छ र त हाम्रो जीवनशैली बाँधिरहेको छ मधेस छ र त हाम्रो संस्कृति संस्कार र अर्थतन्त्र जीवित छ। नेपाललाई मरुभूमिकरण हुनबाट जोगाउनु पर्दछ। नेपाललाई वनविनाश हुनबाट जोगाउनु पर्दछ।

आज संसारले नचाहिलो किसिमले ऊर्जा संकटको समस्या भोगिरहेको छ। हामीले ऊर्जा संकटको समस्याको समाधान गर्न वैकल्पिक ऊर्जाको स्रोत र साधनहरूको समेत खोजी गर्नु जरुरी छ। हाम्रो धर्म संस्कृति र संस्कार नै प्रकृतिको अस्तित्व सँगै जोडिएको हुनाले हामीले नै पृथ्वी जल आगो आकाश र वायुलाई देवता मानेका छौं, त्यसप्रति आदर सम्मान र संरक्षण गर्ने तत्परता देखाउनु पर्दछ। तसर्थ पृथ्वी बाँच्दा मात्र हामी बाँच्छौं भने कुललाई मान्न गरी प्रकृतिसँग माया र प्रेम गर्न भावना विकसित गर्नु जरुरी छ।

फुटबलका 'डाइभर' दीपेन्द्र धिमाल अब सम्भनामा

६१ घनस्थान/तेजन

समकालीन खेलाडी अवसरको खोजीमा बाहिरिँदा उनी भने उर्लावारीमै बसेर नयाँ पुस्तालाई फुटबलसँग जोडिरहे। स्थानीय प्रतियोगितादेखि ग्लोडकसम्म आयोजना गर्ने सक्रिय भए र युवालाई खेलमार्फत अनुशासन, एकात र सम्भावनाको बाटो देखाइरहे। महिला फुटबलको विकासमा पनि उनको महत्वपूर्ण योगदान रह्यो। प्लान नेपालसंघको सहकार्यमा आम्नाडी र बचरवनमा सञ्चालन गरिएका महिला फुटबल प्रशिक्षण क्याम्पले धेरै किशोरीलाई खेलकूदको पहिलो अवसर दिएको थियो।

गंगा गुरुङ, जसमा गुरुङलगायत खेलाडी राष्ट्रिय टोलीसम्म पुगे। एजिजल तुम्बापोसहित थुप्रै खेलाडीको फुटबल यात्रामा समेत धिमालको योगदान स्मरणीय छ र तिरहेनेछ।

उर्लावारी फुटबल क्लबको स्थापनादेखि नेतृत्व, उर्लावारी युवा क्लबको संस्थापक भूमिका हुँदै उनी मोरङ जिल्ला फुटबल संघको सदस्य, महासचिव र तीन कार्यकाल अध्यक्षसमेत बनेर फुटबल खेलको प्रवर्द्धन र संरक्षणमा लागिरेका व्यक्त हुन। तिनै धिमाल पछिल्लो साधारणसभाबाट एन्फा केन्द्रीय सदस्यमा निर्वाचित भएर काम गरिरहेका थिए। धिमालले घनसम्पत्ति कति जोडियो भन्नेभन्दा उनले कति खेलाडीलाई मैदानमा उतारे, कति युवाको खेलकूदप्रतिको मोहलाई व्यवहारिक बनाए, कति प्रतिभाका सपना पुरा गरे भने महत्वपूर्ण उनको जीवनको कमाई हो।

दीपेन्द्र धिमाल मैदानबाट विदा भएपनि उर्लावारीको फुटबलले उनलाई कहिल्यै विदा गर्न सक्ने छैन, उनका ति योगदान र उनीसँगका सम्मिल्यताका पलहरूलाई सबै बढेर फुटबल खेलाडी र खेलप्रेमीको मानसपटलमा घुमिरहेनेछ। उनको भौतिक शक्ति माटोमा मिल्थो, उनका पाइला मैदानमा देखिने छैनन्, उनले छैट, तर उनका पदचाप उर्लावारीको फुटबल इतिहासमा लामो समयसम्म सुनिँदरहेनेछन्।

बल बोकेर वीँडिएको त्यो 'डाइभर' रोकिएको छ। तर उनले अघि बढाएको बल, देखाएको बाटो र जन्माएको सपना

भुक्तानीको समस्याले धनकुटाको दुग्ध क्षेत्र प्रभावित

धनकुटा/ भुक्तानीको समस्याले धनकुटाको दुग्ध क्षेत्र प्रभावित भएको छ । आर्थिक वर्ष २०८०/८१ यताका दुई वर्षमा धनकुटामा दुग्धको उत्पादन निरन्तर ओरालो लागेको हो । कुषकले पाउने दुग्धको भुक्तानी नियमित नहुँदा उत्पादन घट्दै गएको भेटेरिनी अस्पताल तथा पशु विज्ञ सेवा केन्द्र धनकुटाको प्रमुख हिमा कुमारी गौतमले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार आर्थिक वर्ष २०८०/८१ नै डिडिसिले भुक्तानी नियमित दिन छाडेको हो । त्यस पछिका आर्थिक वर्षमा जिल्लामा निरन्तर दुग्ध उत्पादन घटेको हो ।

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा जिल्लामा १७ हजार एक सय १३ मेट्रिक टन दुग्ध उत्पादन भएको मा आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा १३ हजार तीन सय तीन र गत आर्थिक वर्षमा

११ हजार चार सय ५९ मेट्रिक टन दुग्ध उत्पादन भएको भेटेरिनी अस्पताल तथा पशु विज्ञ सेवा केन्द्र धनकुटाले जनाएको छ ।

आर्थिक वर्ष २०७९/८० मा दुई सय ८० मेट्रिक टन दुग्ध उत्पादन भएको थियो भने आर्थिक वर्ष २०८०/८१ दुई सय ६०, आर्थिक वर्ष

२०८१/८२ र २०८२/८३ मा दुई सय २१ मेट्रिक टन उत्पादन भएको छ । त्यस्तै ध्यु आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा १५५.५, आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा १८.२ र आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा ८.४ मेट्रिक टन मात्र उत्पादन भएको कार्यालयका सूचना अधिकारी

दिनेश कार्कीले बताए । धनकुटामा उत्पादन भएको अधिकांश दुग्धको करिब ६० प्रतिशत डिडिसी तथा निजी डेरीमाफ्त जिल्लाबाहिर निकासी हुँदै आएको थियो भने ४० प्रतिशत स्थानीय डेरीले छुट्टी ध्यु तथा विज उत्पादन गरी निकासी गर्दै आएका छन् ।

देउवा पक्षका केन्द्रीय नेताहरु स्वतः महाधिवेशन प्रतिनिधि हुने

दमक/ नेपाली कांग्रेसका निवर्तमान सभापति शेरबहादुर देउवा पक्षले गतिर २१ गतेदेखि २३ गतेसम्म १५ औं महाधिवेशन गर्ने भएको छन् ।

उक्त महाधिवेशनमा भाग लिन केन्द्रीय नेताहरुलाई सम्बन्धित वडामा गएर चुनाव विवरण आउनुपर्दैन, स्वतः महाधिवेशन प्रतिनिधि रहने व्यवस्था छ ।

गगन थापा नेतृत्वको कांग्रेसले भने नेताहरुलाई स्वतः महाधिवेशन प्रतिनिधि बनाउने व्यवस्था राखेको छैन, वडाबाट आउनुपर्छ । तर देउवा पक्षले भने विगतकै अगुवालाई निरन्तरता दिएको देखिन्छ ।

देउवा पक्षले गराउने महाधिवेशनमा १४ औं महाधिवेशनबाट निर्वाचित केन्द्रीय पदाधिकारी, निर्वाचित केन्द्रीय सदस्य, मनोनित केन्द्रीय सदस्य, आमन्त्रित केन्द्रीय सदस्य र प्रदेश सभापतिहरु स्वतः महाधिवेशन प्रतिनिधि हुनेछन् ।

साथै पछिल्लो निर्वाचनमा प्रतिनिधि सभा, राष्ट्रिय सभा, प्रदेश सभा सदस्यमा प्रत्यक्ष र समानुपातिक संसद र संसदको उम्मेदवारहरु क्षेत्रीय सभापति र जिल्ला सभापति सम्बन्धित क्षेत्रको प्रतिनिधि हुने व्यवस्था पनि छ ।

देउवा पक्षले वडादेखि पार्टीका सबै तहका संरचनामा युवालाई पनि समावेश गर्ने भएको छ । १८ देखि २८ वर्षसम्मका कम्तीमा १ महिला र १ पुर्ख वडा कार्यसमितिलाई रहनुपर्ने अनिवार्य व्यवस्था गरिएको छ । साथै ४० वर्षमुनिका कम्तीमा १ महिला र एक पुर्ख रहनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ । विगतका कांग्रेसमा यस्तो अगुवा थिएन ।

जुवाखाल...बाढी नगर

लुइएको प्रहरीले जनाएको छ । संखुवासभाको खौदबारी नगरपालिका (८ जिरो) पोखरे बस्ने ५९ वर्षीय मानबहादुर तिवारीको घरमा जुवातास खेरिरहेको अवस्थामा मानबहादुरसहित पाँच जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । यस्तै, धनकुटा नगरपालिका (१ हिलेबाट जुवातास खेरिरहेको अवस्थामा सोही ठाउँ बस्ने ५२ वर्षीय मोहनबहादुर विकसहित आठ जनालाई प्रहरीले नियन्त्रणमा लिएको छ ।

दुई... बाढी आएको थियो

। मोटेकोशी, त्रिशुली र नारायणीको किनारमा भेटिएका १०३ जनाको शव पहिचान भएको छ । पहिचान हुन नसकेका १२ सय ३० शव गाढेर व्यवस्थापन गरिएको छ । मोटेकोशीको बाढीमा मृत फेला पर्नेमा ५४४ जना पुरुष र ३३६ महिला थिए । ५१९ जनाको आंशिक अंग मात्र भेटिएको छ र २५ जना प्रहरी सम्पर्कविहीन छन् । त्यस्तै ६५० जना विदेशी पनि हराइरहेका छन् ।

पहिचानका लागि १२ सय ८६ वटा शवको रजामाल संकलन गरिएको छ । बेपत्ताका आफन्तहरुबाट १८ सय ८९ नमुना संकलन गरिएको प्रहरी प्रवक्ता (डीआईजी) अभिनारायण काँलेले रातोपाटीलाई बताए ।

उलाबारी नगरपालिकाको साध्याँरको नाममा ७ दिने सूचना

उलाबारी नगरपालिका वडा नं. ०४ बस्ने जय कुमार तिवारीको नाममा दर्ता कायम रहेको मधुमल्ला-५/घ को कि.नं. ३५८८ ज.वि. ०-१-०-० मा नयाँ घर निर्माणका लागि यस नगरपालिकामा निवेदन दर्ता भएको र सो निवेदन अनुसार साध्याँरको नाममा १५ दिने सूचना जारी गरिने १५ दिनपछि यस कार्यालयबाट सर्जमिन मुचुल्का तयार पार्दा उतर तर्फ साध्याँर चन्द्र मणि सोडारी उपस्थित नहुनु भएको हुँदा उहाँलाई उक्त स्थानमा घर निर्माण गर्दा कुनै विरोध भएमा यो सूचना प्रकाशित भएको मिति ७ दिन भित्रमा यस कार्यालयमा उपस्थित हुन यो सूचनामाफत जानकारी गराइन्छ । अन्यथा निजको नाममा नियमअनुसार सिफारिस भइ जाने व्यहोरा जानकारी गराइन्छ ।

उलाबारी नगरपालिकाको साध्याँरको नाममा ७ दिने सूचना

उलाबारी नगरपालिका वडा नं. ०६ बस्ने सीता भट्टराईको नाममा दर्ता कायम रहेको मधुमल्ला-५/ड को कि.नं. ४३४६ ज.वि. ०-०-१-२-३ मा नयाँ घर निर्माणका लागि यस नगरपालिकामा निवेदन दर्ता भएको र सो निवेदन अनुसार साध्याँरको नाममा १५ दिने सूचना जारी गरिने १५ दिनपछि यस कार्यालयबाट सर्जमिन मुचुल्का तयार पार्दा पश्चिम तर्फ साध्याँर महेन्द्र जंग गुरुङ दोषण तर्फ साध्याँर ललित राई उपस्थित नहुनु भएको हुँदा उहाँहरूलाई उक्त स्थानमा घर निर्माण गर्दा कुनै विरोध भएमा यो सूचना प्रकाशित भएको मिति ७ दिन भित्रमा यस कार्यालयमा उपस्थित हुन यो सूचनामाफत जानकारी गराइन्छ । अन्यथा निजको नाममा नियमअनुसार सिफारिस भइ जाने व्यहोरा जानकारी गराइन्छ ।

हिमालयन बैंक लिमिटेडको ऋणीहरुलाई ऋण कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्न आउने बारेको ३५ दिने सार्वजनिक सूचना

तर्पसिलमा उल्लेखित ऋणीहरुले यस बैंकबाट लिएको ऋणकर्जाको समय समयमा तिर्नु बुझाउन पर्ने साँवा, व्याज आदि नतिरी नबुझाई ऋणकर्जा सम्बन्धी शर्त बन्दै उल्लंघन गर्नुभएको तथा पटक पटक लिखित एवं मौखिक तरताकेता गर्दा समेत ऋणकर्जा चुक्ता भुक्तान गर्नु नभएकोले यो सूचना प्रकाशित भएको मिति ३५ (पैंतस) दिनभित्र धनि बैकमा सम्पर्क राखी लिएको ऋणकर्जाको सम्पूर्ण साँवा, व्याज दस्तुर आदि चुक्ता भुक्तान गर्नु होला अन्यथा ऐन कानून तथा ऋणी र बैकबीच भएको लिखत अनुसार कारवाही गरी कालोसूचीमा राखि बैकको लेना असुल उपर गरिने छ । साथै धितो तथा व्यक्तिगत जमानी दिनुहुने महानुभावहरुलाई समेतले यसै सूचनाबाट जानकारी लिनुहुन अनुरोध गरेका छौ ।

तपशील	धितो विवरण
ऋणीको नाम	धितो विवरण
शाखा कार्यालय: दमक शाखा, भापा	
१. घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय मोरङ विराटनगरमा प्रा.फ.न.घ.उ. मो. १६६८५/०७७/०७८ कायम भइ मिति २०७७/०४/१२ मा दर्ता भएको	१. शिवलोचन साहु तेलीको नाती राधेश्याम साहु तेलीको छोरा मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने केशव शाह को नाममा दर्ता कायम रहेको मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स. वडा नं. १४ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा. वडा नं. ९) स्थित कित्ता नं. १४२६ को क्षेत्रफल ०-९-१७-१ कित्ता नं. १२७२ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (विघा) को जग्गा समेत । २. हिमालयन बैंक लिमिटेड धनी राधेशिव सेलर मिल ऋणी कायम भई दर्ता भएको को.२ च १६३६ को इन्जिन नं. SJJ4B21781 च्यासिस नं. MA1TA2SXXJ2B26128 को Mahindra Scorpio S7 2.2 2WD 2018. ३. हाइपोथिकेशन लिखत अनुसार बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिएका जहाँ जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पत्तिहरु ।
२. वाणिज्य विभाग (जारी गर्ने कार्यालय) घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय भापा मा प्रा.फ.न.घ.उ. ११४१/११५/०६५-६६ कायम भइ मिति २०६५/०५/१२ मा दर्ता भएको शुभम सत्यम गल्ला खरिपिक्की (ऋणी)	१. शिवलोचन साहु तेलीको नाती राधेश्याम साहु तेलीको छोरा मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने केशव शाह को नाममा दर्ता कायम रहेको को.२ च १६३६ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (विघा) घर/जग्गा समेत । २. शिव लोचन साहु तेलीको बुहारी महावारी साहु तेलीको छोरा राधेश्याम साहु तेलीको पत्नी मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने सकुन्तला देवी साहु तेली को नाममा दर्ता कायम रहेको मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स. वडा नं. १४ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा. वडा नं. ९) स्थित कित्ता नं. १४२६ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (विघा) को घर/जग्गा समेत । ३. हाइपोथिकेशन लिखत अनुसार बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिएका जहाँ जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पत्तिहरु ।
३. वाणिज्य कार्यालय विराटनगर मोरङ प्रा.फ.न.घ.उ. ११६-२६८३ कायम भई मिति २०६८/०६/१० मा दर्ता भएको जय गोपाल गल्ला खरिपिक्की केन्द्र (ऋणी)	१. शिवलोचन साहु तेलीको नाती राधेश्याम साहु तेलीको छोरा मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स. वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने जय गोपाल साहु तेली को नाममा दर्ता कायम रहेको को.२ च १६३६ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (विघा) घर/जग्गा समेत । २. शिव लोचन साहु तेलीको बुहारी महावारी साहु तेलीको छोरा राधेश्याम साहु तेलीको पत्नी मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने सकुन्तला देवी साहु तेली को नाममा दर्ता कायम रहेको मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स. वडा नं. १४ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा. वडा नं. ९) स्थित कित्ता नं. १४२६ को क्षेत्रफल ०-०-११-२ (विघा) को घर/जग्गा समेत । ३. हाइपोथिकेशन लिखत अनुसार बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिएका जहाँ जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पत्तिहरु ।
४. हाइपोथिकेशन लिखत अनुसार बैंकको नाममा धितो सुरक्षण लेखिदिएका जहाँ जस्तो अवस्था र परिमाणमा रहेका सम्पत्तिहरु ।	१. शिवलोचन साहु तेलीको नाती राधेश्याम साहु तेलीको छोरा मोरङ जिल्ला मधुमल्ला गा.वि.स. वडा नं. १ (हाल परिवर्तित भिक्लाजु गा.पा.वडा नं. ९) बस्ने केशव शाह, फूल कुमारी साहु तेली, राधेश्याम साहु तेली, सकुन्तला देवी साहु तेली, पिता कुमारी साह, सत्यम शाह, शुभम शाह र संस्कार शाह